

Gotmoor, De witte dame

Getoid in bladergroen en mos
Verrijst hoog boven 't duistere bos
Vantussen mist en ochtenddauw
Kille muren grijs en grauw

Nen burcht overschaduwd door haat
Verwoest door fransen hand
Runes bezeten van 't kwaad
Zi maakten heur van kant

Toen zi haren bloed vergoten
Werd hun geluk verbroken
Oh de mooie Midone
Zo is de legende begonne

Nu reeds vijfhonderd jaren later
Spookt de dame zoals men beweerd
Hooft haar ijselijk geschater
Als zi de dorpelingen ambeteerd

Bij 't licht van den bleken maan
Is zi weer uit 't graf opgestaan
En bij nacht en ontij
Sterveling, gewaarschuwd zijt gij